

Publicerad 2010-04-12 10:01 av lyckeli

havet är så mycket vidare nu

de reser sig igen
, de vajande stråna bakom dig
de kämpar emot en vind

som aldrig tycks ebba

i min lins
blir du åter förälskad
och om du lade handen mot mig
kunde du känna slagen

från kamrarna, utanpå huden
du kunde plocka

mitt hjärta
att ha i reserv

det har strömmat många dagar
där du var
och den har nött, solen
din hud

alla fåror i ditt ansikte

är var och en

en historia

där jag inte är del

men genom min lins

, från min sida

framför de lejongula

hukande vasstråna

blir du åter förälskad

och jag önskar bara strömma

i dina fåror

jag lovar,

jag ska aldrig sakta dig

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren lyckeli med Poeter.se id #23606 innehar upphovsrätten